

Per un sindicalisme alternatiu

l'esquerda

Federació
d'Ensenyament
de CGT
de Catalunya
Via Laietana, 18,
Planta 9
08003 Barcelona
Tel. 93 310 33 62

www.cgtense.pangea.org • cgtense@cgtcatalunya.cat • DL 36887/92

abril 2016

Abel no t'oblidem

El dia 20 abril de 2015 l'Abel, un professor substituït, va sortir de la seva classe per no tornar-hi mai més.

Va perdre la vida intentant ajudar a companys i alumnes del centre educatiu Joan Fuster, on treballava donant classes de Ciències Socials. Va morir en acte de servei, i una cosa profunda es va trencar en les nostres consciències i en els nostres cors. No podrem oblidar-ho.

Els seus caps del Departament d'Ensenyament van fer tot el possible per mantenir-ho en l'oblit. Amb uns simples minuts de silenci en van tenir prou per justificar el seu record. Van dictaminar: un cas excepcional, un accident imprevisible, un brot psicòtic d'un adolescent del qual ningú és responsable. Cas tancat!

L'escola no és més que un reflex de la societat en la qual s'emmarca. I el que veiem diàriament és: degradació creixent de les relacions socials, deteriorament de la situació econòmica de milers de famílies, una atomització social en la qual predomina l'individualisme extrem, la manca de relacions i de teixit social de caràcter comunitari que ens aïlla dels altres, la manca d'esperança i d'il·lusió en el futur, la manca de perspectives de vida estable per a tota una generació de joves, etc. **Aquesta situació genera, en àmplies capes de la població, angoixa, ansietat, estrès, depressió, trastorns emocionals i de conducta que en nombroses ocasions es tradueixen en comportaments violents, que molts infants i adolescents viuen diàriament i reproduïxen dins de l'escola.** Al 2013, de les 160.000 persones que van ser ateses en centres de salut mental, 60.000 van ser menors, i d'aquests, 23.800 ho feien per primera vegada. L'escola s'ha convertit, per tant, no només en centre de formació sinó en instrument de control on al professorat li toca el paper d'evitar que aquests conflictes surtin fora de l'aula i es converteixin en un gravíssim problema social als carrers de les nostres ciutats.

20 d'abril del 2016
1r Aniversari de la mort del company Abel
RES NO HA CANVIAT
Concentració
19 h. Plaça Sant Jaume

Davant d'aquesta situació la sortida més fàcil és l'exigència d'endurir les mesures de repressió i control sobre l'alumnat, o la criminalització de l'agressor, adolescent en procés de socialització i víctima, també ell, del context social. Aquestes solucions no aborden els problemes de fons, com veiem en el cas dels EUA, on els detectors de metalls a les escoles, vigilants armats a les portes, escorcolls a l'alumnat, etc. no han acabat amb el problema i els incidents violents amb armes de foc es succeeixen periòdicament. Mesures paliatives d'aquesta problemàtica han de passar per polítiques de cohesió social, tant a nivell general com dins de l'escola.

Els governs de torn, central o català, no donen resposta a aquesta problemàtica social. La seva política de retallades contribueix al deteriorament de la situació. Però a més, amb les seves polítiques educatives, també impedeixen que els centres puguin apaivagar aquestes tensions, així com detectar i prevenir conductes de risc. Reduccions en els Equips d'Atenció Pedagògica i departaments d'orientació, en les Unitats de Suport a l'Educació Especial (USEE), etc. Reduccions en els temps per establir diàlegs amb alumnes i famílies per part de professorat sobrecarregant l'horari lectiu, supressió de reforços i atenció individualitzada, increment de ràtios, etc. **Són aquestes polítiques les que permeten la degradació de la convivència en els nostres instituts, que posen en risc la integritat física dels alumnes, la del professorat i la de qualsevol membre de la comunitat educativa.**

No ho permetem!

Vine a la concentració el 20 d'abril a les 19 h. a la Plaça Sant Jaume!